

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Szyborska

Protokolant: Sylwia Adamczyk, Anna Domalewska, Marzena Bundz

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście w Warszawie: Michała Mistygacza, Tomasza Mioduszelewskiego, Agnieszki Hałasy, Krzysztofa czerwńskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 18 lutego 2013 roku, 17 kwietnia 2013 roku, 28 czerwca 2013 roku, 11 października 2013 roku, 30 grudnia 2013 roku, 10 marca 2014 roku i 19 sierpnia 2014 roku

sprawy **R. G. (1)**

syna M. i K. z domu M.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1. od nieustalonego czasu do dnia 4 lutego 2011 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez wykonanie i użytkowanie nielegalnego podłączenia do instalacji elektrycznej z pominięciem licznika, gdzie łączna wartość strat wyniosła 5152,84 PLN na szkodę (...) sp. z o.o.

to jest o przestępstwo określone w art. 278 § 5 kk

2. od nieustalonego czasu do dnia 4 lutego 2011 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), dokonał kradzieży gazu poprzez użytkowanie nielegalnego podłączenia do instalacji gazowej z pominięciem licznika, gdzie łączna wartość strat wyniosła 4040,50 PLN na szkodę (...) Spółki (...)

to jest o przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk

orzeka

I. oskarżonego **R. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia tego, że w okresie od września 2010 roku do 04 lutego 2011 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej poprzez wykonanie i użytkowanie nielegalnego podłączenia do instalacji elektrycznej z pominięciem licznika, gdzie łączna wartość strat wyniosła 1.318,27 złotych (tysiąc trzysta osiemnaście złotych dwadzieścia siedem groszy) na szkodę (...) sp. z o.o., to jest występku z art. 278 § 5 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **R. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia tego, że w okresie od września 2010 roku do 04 lutego 2011 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia gazu poprzez użytkowanie nielegalnego podłączenia do instalacji gazowej z pominięciem licznika, gdzie łączna wartość strat wyniosła 3.226,10 złotych (trzy tysiące dwieście dwadzieścia sześć złotych dziesięć groszy) na szkodę (...) sp. z o.o., to jest występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego w punktach I i II wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszają wykonanie orzeczonej w punkcie III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lata próby;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz (...) sp. z o.o. w W. obowiązek naprawienia w całości szkody w wysokości 1.318,27 złotych (tysiąc trzysta osiemnaście złotych dwadzieścia siedem groszy);

VI. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz (...) sp. z o.o. w W. obowiązek naprawienia w całości szkody w wysokości 3.226,10 złotych (trzy tysiące dwieście dwadzieścia sześć złotych dziesięć groszy);

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaś wydatkami obciąża Skarbu Państwa.

sygn. akt II K 252/11

UZASADNIENIE

We wrześniu 2010 roku R. G. (1) dokonał podłączenia przewodu od skrzynki licznikowej prądu, znajdującej się na klatce schodowej do swego mieszkania (...) przy ulicy (...) w W.. Podłączenie to było z pominięciem licznika prądu. W tym czasie R. G. (1) dokonał także w tym samym lokalu przerobienia instalacji gazowej, w ten sposób, iż pobierał on gaz z pominięciem licznika. Od tego czasu pobierał on energię elektryczną oraz gaz z pominięciem licznika.

Dowód:

- wyjaśnienia R. G. k. 43, ujawnione na k. 224v, k. 224v

W dniu 04 lutego 2011 roku funkcjonariusze policji M. W. (1) i Ł. R., w celu potwierdzenia informacji dotyczącej nielegalnego poboru energii elektrycznej, udali się do mieszkania mieszczącego się przy ulicy (...) w W..

Dowód:

- zeznania M. W. k. 4v, ujawnione na k. 300, k. 300

W przedmiotowym mieszkaniu paliło się światło. Przed wejściem do owego mieszkania funkcjonariusz policji M. W. (1) zauważył prowizorycznie podłączony przewód przebiegający od skrzynki licznikowej znajdującej się na klatce schodowej do wejścia przedmiotowego mieszkania. W związku, z czym na miejsce zostali wezwani pracownicy (...) sp. z o.o., którzy zmierzili natężenie prądu i stwierdzili nielegalny pobór energii elektrycznej z pominięciem licznika. Przewody zasilające podłączone były bezpośrednio do tablicy piętrowej z energią niemierzalną i zasilają instalację odbiorczą w lokalu. W przedmiotowym mieszkaniu funkcjonariusze zastali R. G. (1).

Dowód:

- zeznania M. W. k. 4v, ujawnione na k. 300

- zeznania R. Ż. k. 10, ujawnione na k. 273, k. 273

- protokół oględzin miejsca k. 3, ujawniony na k. 405

- protokół kontroli k. 13-14, ujawniony na k. 405

- zlecenie OT k. 15, ujawnione na k. 405

- materiał poglądowy k. 39, ujawniony na k. 405

R. G. (1) przyznał, iż nielegalnie pobiera energię elektryczną, oraz samodzielnie dokonał przerobienia instalacji elektrycznej. Tłumacząc swoje postępowanie trudną sytuacją finansową. Pracownicy (...) sp. z o.o. zlikwidowali nielegalny pobór energii elektrycznej.

Dowód:

- wyjaśnienia R. G. k. 43, ujawnione na k. 224v, k. 224v
- zeznania M. W. k. 4v, ujawnione na k. 300
- zeznania R. Ż. k. 10, ujawnione na k. 273
- protokół kontroli k. 13-14, ujawniony na k. 405
- zlecenie OT k. 15, ujawnione na k. 405

W trakcie dalszych czynności stwierdzono ponadto brak licznika gazowego. R. G. (1) przyznał, iż samodzielnie dokonał przerobienia instalacji gazowej. W związku z czym, na miejsce zostali wezwani pracownicy (...) Spółki (...), którzy po przybyciu potwierdzili nielegalny pobór gazu. Instalacja gazowa główna z instalacją wychodkową była połączona dorobionym przez odbiorcę łącznikiem metalowym z śrubunkami. Dokonano demontażu przerobionej instalacji gazowej.

Dowód:

- wyjaśnienia R. G. k. 43, ujawnione na k. 224v, k. 224v
- zeznania M. W. k. 4v, ujawnione na k. 300
- zeznania S. S. k. 18v, ujawnione na k. 240, k. 240
- protokół oględzin miejsca k. 2, ujawniony na k. 405
- protokół kontroli k. 37-38, ujawniony na k. 405
- materiał poglądowy k. 39, ujawniony na k. 405

R. G. (1) nie był wcześniej karany sędownie.

Dowód:

- karta karna k. 107, 155, 192, 287, 319, 377, ujawniona na k. 405

R. G. (1), przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. R. G. (1) składając wyjaśnienia przed Sądem przyznał się do zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne. Opisał przyczyny swojego zachowania. R. G. (1) wskazał na okres korzystania przez siebie z nielegalnych urządzeń, na około 6-7 miesięcy. Sąd dał wiarę powyższemu fragmentowi, gdyż w toku postępowania nie przedstawiono jakiegokolwiek dowodu, który by podważał okres nielegalnego poboru energii elektrycznej i gazu wskazany przez oskarżonego. Na podstawie zeznań przesłuchanych w sprawie świadków oraz przedłożonych dokumentów, Sąd nie miał podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego co do tych okoliczności. Wersja przedstawiona przez oskarżonego nie została w tym zakresie skutecznie podważona. Dalej wyjaśniając R. G. (1) podał z jakich korzystał urządzeń używając prąd i gaz. Sąd uznał powyższy fragment za wiarygodny, korespondował on z zeznaniami świadka S. S. (2), jak i przedłożonym w niniejszej sprawie protokołem kontroli. Fakt, iż oskarżony używał energii elektrycznej i gazu potwierdziła w swych zeznaniach M. S.. Następnie R. G. (1) opisał sposób podłączenia się do instalacji elektrycznej i gazowej oraz sposoby

ich zabezpieczenia, czemu Sąd dał wiarę. Powyższy fragment korespondował z zeznaniami M. W. (1), R. Ż. (2), S. S. (2), jak i z treścią przedłożonych w niniejszej sprawie protokołów kontroli, oględzin miejsca czy materiałem poglądowym. Ponadto oskarżony podał wysokość ponoszonych opłat w stosunku miesięcznym za prąd i gaz w okresie przed przedmiotowym zdarzeniem, jak i wskazał okres, kiedy były spisywane liczniki. Sąd uznał wyjaśnienia R. G. (1) za wiarygodne w tym fragmencie, gdyż wiedział on jako odbiorca przedmiotowych dóbr, osoba obowiązana do ponoszenia opłat, jakiej wysokość ponosił opłaty za korzystanie z energii elektrycznej i gazu. W ocenie Sądu, nie było podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego w tym fragmencie. W toku postępowania nie przedstawiono również żadnego dowodu, który by skutecznie podważał wiarygodność wyjaśnień oskarżonego w tej części.

Świadek **M. W. (1)**, funkcjonariusz policji, składając zeznania wskazał okoliczności przeprowadzenia interwencji w lokalu przy ulicy (...) w W.. Podał następnie, iż przed wejściem do przedmiotowego mieszkania zauważył palące się światło oraz prowizorycznie podłączony przewód przebiegający od skrzynki licznikowej znajdującej się na klatce schodowej do wejścia do mieszkania. Sąd uznał powyższy fragment za wiarygodny, korespondował on z wyjaśnieniami oskarżonego, jak i zeznaniami świadka R. Ż. (2), czy przedłożonymi w niniejszej sprawie dokumentami: protokołem oględzin miejsca, protokołem kontroli, co do potwierdzenia faktu nielegalnego poboru energii elektrycznej, jak i sposobu jej poboru. Następnie M. W. (1) wskazał na podjęte działania, w tym czynności dokonane przez wezwanych na miejsce pracowników (...) oraz (...) Spółki (...). Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w tym zakresie. Fragment ten został potwierdzony w zeznaniach R. Ż. (2) i S. S. (2) oraz przedłożonymi w niniejszej sprawie protokołami kontroli, protokołem oględzin i zleceniem OT, dlatego też Sąd uznał zeznania M. W. (1) w tym fragmencie za wiarygodne. M. W. (1) składając zeznania w toku postępowania sądowego nie pamiętał okoliczność przedmiotowej sprawy, jednakże nie miało to wpływu na ich negatywną ocenę. Sąd miał tu na uwadze upływ czasu oraz wielość spraw. Zwrócić należało uwagę, iż M. W. (1) podtrzymał odczytane z postępowania przygotowawczego zeznania. Zeznania M. W. (1) złożone w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem wzajemnie się uzupełniały i były konsekwentne.

świadek **R. Ż. (2)**, były pracownik (...), zajmujący się wykrywaniem i likwidowaniem nielegalnych poborów energii, składając zeznania w toku postępowania przygotowawczego potwierdził fakt nielegalnego pobór energii, mającego miejsce w W.na ulicy (...), czemu Sąd dał wiarę. Powyższe zeznania korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego, w którym to przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz z zeznaniami świadków M. W. (1), S. S. (2). Następnie świadek R. Ż. (2) opisał w jaki sposób dokonywano nielegalnego poboru energii elektrycznej. Sąd uznał powyższy fragment za wiarygodny, był on spójny z wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami M. W. (1) oraz dokumentami: protokołem oględzin miejsca, protokołem kontroli. R. Ż. (2) opisał w swych zeznaniach, iż nielegalny pobór został zlikwidowany, czemu Sąd dał wiarę. Powyższy fragment korespondował z zeznaniami M. W. (1) oraz przedłożonymi w niniejszej sprawie dokumentami: protokołem oględzin miejsca, protokołem kontroli, zleceniem OT. R. Ż. (2) będąc przesłuchiwanym przed Sądem nie pamiętał okoliczność przedmiotowej sprawy, w tym również okoliczność powzięcia informacji o nielegalnym poborze energii elektrycznej czy w kwestii wcześniejszego sprawdzania przedmiotowego mieszkania pod tym kątem. Jednak nie miało to wpływu na negatywną ocenę zeznań świadka. Sąd wziął tu pod uwagę upływ czasu, wielość rodzajowo podobnych kontroli podejmowanych przez R. Ż. (2). R. Ż. (2) podał także, iż nie jest już pracownikiem (...). Ponadto świadek podtrzymał odczytane zeznania z postępowania przygotowawczego. W tym miejscu należało dodać, iż treść zeznań R.ż. nie podważała wiarygodności wyjaśnień R. G. (1) co do wskazanego przez oskarżonego okresu nielegalnego poboru energii elektrycznej, gdyż świadek nie był w stanie wskazać czasu poprzedniej kontroli.

świadek **S. S. (2)**, pracownik (...) Spółki (...) w W., wskazał okoliczności znalezienia się w przedmiotowym mieszkaniu, dodając, iż zauważył brak urządzenia pomiarowego w postaci licznika gazowego. Sąd uznał zeznania S. S. (2) w powyższym fragmencie za wiarygodne. Korespondowały one z zeznaniami M. W. (1). S. S. (2) będąc przesłuchiwanym przed Sądem nie potrafił wskazać okoliczność powzięcia informacji o nielegalnym poborze gazu, jednakże nie miało to wpływu na negatywną ocenę jego zeznań. Opisał ponadto sposób podłączenia instalacji gazowej umożliwiającej nielegalny pobór gazu, czemu Sąd dał wiarę. Zeznania te były zgodne z zeznaniami M. W. (1) i wyjaśnieniami R. G. (1), z przedłożonym w niniejszej sprawie protokołem oględzin miejsca oraz protokołem kontroli. S. S. (2) opisał podjęte czynności w związku z ujawnieniem nielegalnego poboru gazu, w tym demontaż przerobionej instalacji

gazowej. Sąd uznał powyższy fragment za wiarygodny, korespondował on z zeznaniami M. W. (1), a ponadto był zgodny z przedłożony w niniejszej sprawie protokołem kontroli. Składając zeznania wskazał urządzenia znajdujące się w przedmiotowym mieszkaniu, jednakże części z nich nie pamiętał. Sąd uznał powyższy fragment za wiarygodny, korespondował on z wyjaśnieniami oskarżonego, jak i przedłożonym w niniejszej protokołem kontroli. W tym wypadku, także na podstawie zeznań S. S. (2) nie było podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego co do wskazanego okresu nielegalnego poboru gazu.

świadek **M. S.**, zeznała, iż mieszkała na ulicy (...), wskazując przy tym na konkretne okresy. Opisała jak wyglądała sytuacja z prądem i gazem w przedmiotowym mieszkaniu. Świadek nie potrafiła określić czy oskarżony płacił rachunki za prąd i gaz. M. S. składając zeznania wskazała również, iż syn jej i oskarżonego przebywał w przedmiotowym mieszkaniu, odrabiał lekcje, nocował. Sąd uznał zeznania M. S. za wiarygodne korespondowały one z wyjaśnieniami oskarżonego. Biorąc powyższe pod uwagę, zeznania świadka nic nie wniosły do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a miały one charakter drugorzędny.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne przeprowadzone **dowody z dokumentów**. Zostały one sporządzone w przypisanej im formie i przez organy do tego powołane. Nie były kwestionowane przez strony postępowania ani nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte **w opinii z zakresu instalacji elektrycznych**, wydanej w toku postępowania. Z treści opinii, sporządzonej na podstawie zebranego materiału dowodowego wynikało, iż szacunkowy koszt za zużycie energii elektrycznej netto za 6,5 miesiąca, wyniósł 1318,27 złotych. Ponadto biegły podniósł, iż opłata wskazana przez Zakład (...) w wysokości 5152,84 złote została naliczona zgodnie z opłatą specjalną za nielegalny pobór energii elektrycznej, jednakże znacznie przewyższa poniesioną stratę przez Zakład (...). Opinia niniejsza została sporządzona przez biegłego z zakresu urządzeń i instalacji energoelektronicznych – osobę posiadającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe w przedmiotowej dziedzinie. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte **w opinii z zakresu gazownictwa**, wydanej w toku postępowania. Z treści opinii, sporządzonej na podstawie zebranego materiału dowodowego wynikało, iż łączny nielegalny pobór paliwa wyniósł 2.030,4 m³, a rzeczywista wartość nielegalnie pobranego paliwa gazowego wynosiła 3.226,10 złotych. Rzeczywista strata – (...) Sp. z o.o. – jaka powstała wskutek nielegalnego poboru paliwa gazowego wyniosła 3.226,10 złotych. Opinia niniejsza została sporządzona przez biegłego z zakresu gazownictwa – osobę posiadającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe w przedmiotowej dziedzinie. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego oraz poczynionych ustaleń, Sąd doszedł do przekonania, iż wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości i uznał go za winnego popełnienia tego, że w okresie od września 2010 roku do 04 lutego 2011 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej poprzez wykonanie i użytkowanie nielegalnego podłączenia do instalacji elektrycznej z pominięciem licznika, gdzie łączna wartość strat wyniosła 1.318,27 złotych (tysiąc trzysta osiemnaście złotych dwadzieścia siedem groszy) na szkodę (...) sp. z o.o., to jest występku z art. 278 § 5 kk oraz tego, że w okresie od września 2010 roku do 04 lutego 2011 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia gazu poprzez użytkowanie nielegalnego podłączenia do instalacji gazowej z pominięciem licznika, gdzie łączna wartość strat wyniosła 3.226,10 złotych (trzy tysiące dwieście dwadzieścia sześć złotych dziesięć groszy) na szkodę (...) sp. z o.o., to jest występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

W myśl przepisu art. 278 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przepis ten stosuje się odpowiednio do kradzieży energii, zgodnie z art. 278 § 5 k.k. Kradzież jest dokonana w chwili zawładnięcia przez sprawcę cudzą rzeczą w zamiarze jej przywłaszczenia. Istotne jest to, że stroną podmiotową kradzieży określonej w § 1 jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego. Koniecznym elementem kradzieży jest działanie w celu jej przywłaszczenia. Sprawca, zabierając rzecz, chce ją przywłaszczyć, a zatem postąpić

z nią jak właściciel, dąży do uzyskania trwałego władztwa nad rzeczą (Peiper, Komentarz, s. 541, (w:) Marek Kulik, komentarz do art. 278 kodeksu karnego (w:) Mozgawa Marek (red.) Kodeks Karny Komentarz do art. 278 Kodeksu karnego, LEX 2013). „Zabór mienia w celu przywłaszczenia oznacza jedynie działanie w zamiarze wyjęcia rzeczy spod władztwa osoby nią władającej i objęcie jej we własne władanie. Bez znaczenia dla takiej oceny zamiaru sprawcy pozostaje to, czy jego zachowanie motywowane jest chęcią uzyskania korzyści majątkowej chęcią wzbogacenia, czy też działa on z innych pobudek, np. w celu zaspokojenia potrzeb innej osoby” (post. SN z dnia 4 października 2012 roku, III KK 285/12, LEX 1226714). „Do istoty przywłaszczenia należy osiągnięcie celu w postaci uczynienia z cudzej rzeczy swojej własności przez jej zatrzymanie lub rozporządzenie nią. Sprawca przestępstwa przywłaszczenia musi działać w ściśle określonym celu, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy (mienia). Nie wystarcza, by godził się na możliwość przywłaszczenia, musi on bowiem tego chcieć i musi to być jego celem. W zamiarze tym nie mieści się więc jedynie czasowe uniemożliwienie dysponowania rzeczą przez jej właściciela. Skutek przywłaszczenia objęty zamiarem bezpośrednim stanowi utratę rzeczy przez osobę uprawnioną, wobec czego szkoda powstała w majątku tej osoby ma w zamierzeniu przywłaszczającego nieodwracalny charakter” (wyr. SA w Katowicach z dnia 6 maja 2011 roku, II AKa 104/11, LEX nr 1001353). „Gaz jako przedmiot materialny, daje się wyodrębnić przez zamknięcie m.in. w obwodach zamkniętych (rurociągach) wskutek czego staje się rzeczą ruchomą i gaz w takiej postaci będzie więc przedmiotem wykonawczym czynu z art. 278 § 1 kk (post. SN z dnia 9.06.2006 r., I KZP 14/06, OSNKW 2006/7-8/67). Dalej w tymże orzeczeniu Sąd wskazał, iż „substancja dostarczająca coś, a więc będąca nośnikiem czegoś, w szczególności paliwo stałe, ciekłe i gazowe może być przedmiotem wykonawczym kradzieży jako cudza rzecz ruchoma, np. gaz ziemny zgromadzony w butlach (...). Takim czynem (zaborem w celu przywłaszczenia) będzie też, po bezprawnym uzyskaniu dostępu do przewodów gazowych, np. z pominięciem urządzenia rejestrującego ilość pobranego gazu, zgromadzenie go w celu wykorzystania dopiero w przyszłości jako źródło energii”. Przystępstwo określone w art. 278 § 5 kk jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy skutek w postaci przejęcia w posiadanie lub użytkowanie odpowiedniego rodzaju energii. „Kradzież energii polega na uzyskaniu w sposób bezprawny dostępu do cudzego źródła energii (np. przez podłączenie się do cudzego licznika albo dokonanie uszkodzenia lub zmiany w urządzeniu pomiarowym) i przywłaszczeniu w ten sposób wartości majątkowej (pobieraniu pożytku bez zapłaty)” (A. Marek. Kodeks karny. Komentarz. LEX, 2010).

Do zastosowania art. 12 kk koniecznym jest zaś zaistnienie przesłanki krótkiego odstępu czasu pomiędzy poszczególnymi zachowaniami sprawcy oraz wykonanie zamiaru powziętego z góry w odniesieniu do wszystkich zachowań. Sąd w pełni podzielił pogląd prezentowany w doktrynie, że w przypadku czynu ciągłego składającego się z większej liczby zdarzeń sformułowanie „w krótkich odstępach czasu” odnosi się do okresu, jaki upływa między kolejno następującymi po sobie zachowaniami (tzn. pomiędzy pierwszym a drugim, drugim a trzecim itd.), nie zaś do całego przedziału czasowego, dzielącego pierwsze i ostatnie zachowanie. Istotny jest bowiem związek czasowy między poszczególnymi, następującymi kolejno po sobie zachowaniami składającymi się na czyn ciągły, przepis art. 12 k.k. nie określa natomiast granic trwania całego czynu ciągłego (M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, Czyn ciągły..., s. 45-46).

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy należało stwierdzić, iż zachowanie R. G. (1) wypełniało znamiona zarzucanych mu przestępstw. R. G. (1) w okresie od września 2010 roku do 04 lutego 2011 roku dopuścił się zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej poprzez wykonanie i użytkowanie nielegalnego podłączenia do instalacji elektrycznej z pominięciem licznika oraz w okresie od września 2010 roku do 04 lutego 2011 roku, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia gazu poprzez użytkowanie nielegalnego podłączenia do instalacji gazowej z pominięciem licznika - okoliczności ta przemawiała za przyjęciem zachowania oskarżonego jako jednego czynu, jako podjętego z góry z powziętym zamiarem. Okoliczności popełnienia przypisanych mu czynów wynikały z zeznań M. W. (1), R. Ż. (2) oraz S. S. (2). Potwierdzały je także protokoły kontroli, protokoły oględzin miejsca oraz materiał poglądowy. Należało zauważyć, że sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. R. G. (1) uzyskał w sposób bezprawny dostęp do cudzego źródła energii, kolejno w sposób świadomy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej oraz gazu, poprzez pobieranie pożytku bez zapłaty. Oskarżony użytkował pobieraną z nielegalnego podłączenia, które sam wykonał energię elektryczną oraz gaz, co świadczyło o tym iż postępował z uzyskanymi źródłami energii jak właściciel, a więc znamię zaboru w celu przywłaszczenia zostało spełnione. W ocenie Sądu, zachowanie oskarżonego wypełniało znamiona przypisanych mu przestępstw.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu w punkcie I wyroku, to jest występku z art. 278 § 5 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, przy ustawowym zagrożeniu karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W ocenie Sądu, za okoliczność łagodzącą należało uznać wcześniejszą niekaralność oskarżonego. Sąd za okoliczność łagodzącą uznał również, fakt iż oskarżony przyznał się do winy, złożył wyjaśnienia i nie kwestionował okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów. Okolicznością łagodzącą było to, iż oskarżony przyznał się do błędu, wyraził skruchę. Okolicznością obciążającą była zuchwałość działania oskarżonego. Ponadto Sąd miał na uwadze wysokość powstałej szkody w związku z działaniem oskarżonego.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu opisanego w punkcie 2 wyroku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, przy ustawowym zagrożeniu za przypisane mu przestępstwo zagrożeniu karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W ocenie Sądu, za okoliczność łagodzącą należało uznać ówczesną niekaralność oskarżonego. Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał także fakt, iż oskarżony złożył wyjaśnienia, jak i nie kwestionował okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów. Okolicznością łagodzącą było to, iż oskarżony przyznał się do błędu, wyraził skruchę. Okolicznością obciążającą była zuchwałość działania oskarżonego. Ponadto Sąd miał na uwadze wysokość powstałej szkody w związku z działaniem oskarżonego.

Zgodnie z treścią art. 85 kk w sytuacji gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Mając na uwadze treść art. 86 § 1 kk, wskazujący na granice kary łącznej, Sąd wymierzył oskarżonemu łączną karę w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, przy możliwości wymierzenia kary łącznej od 1 roku do 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd łącząc kary wziął pod uwagę bliski związek podmiotowy i przedmiotowy łączący czyny popełnione przez oskarżonego – oba przypisane oskarżonemu czyny dotyczyły nielegalnego poboru źródeł energii. Sąd miał na względzie, iż wszystkie te przestępstwa zostały popełnione w tym samym miejscu i czasie. Sąd miał na względzie, iż oskarżony popełnił dwa przestępstwa.

Stosownie do treści art. 69 § 1 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Natomiast zgodnie z treścią art. 69 § 2 kk zawieszając wykonanie kary, sąd bierze po uwagę przede wszystkim warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia. Zawieszenie wykonania kary następuje na okres próby, który biegnie od daty uprawomocnienia się wyroku i wynosi od 2 do 5 lat (art. 70 § 1 pkt 1 kk). W niniejszej sprawie Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności wskazując maksymalny 5 – letni okres próby. Sąd wziął tu pod uwagę przede wszystkim postawę oskarżonego, sytuację rodzinną i osobistą, wcześniejszą niekaralność, przyznanie się oskarżonego do zarzucanych mu czynów, wyrażenie skruchy. W ocenie Sądu, zastosowanie wobec R. G. (1) instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności w wystarczający sposób uświadomi mu karygodność jego zachowania i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa, nawet w przypadku zawieszenia wykonania tej kary.

W myśl art. 46 § 1 kk Sąd, na wniosek pokrzywdzonego, orzeka obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości lub części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zgodnie z przyjętym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny, pojęcie szkody z art. 46 § 1 k.k. należy traktować szeroko. Sens tego przepisu, nawet ograniczonego tylko do wyrządzonej szkody, należy odczytywać w kontekście zapewnienia w procesie karnym takiej ochrony pokrzywdzonemu, by w zakresie szkody nie musiał wytaczać odrębnego powództwa cywilnego. Szkada podlegająca naprawieniu w wyniku orzeczenia tego środka obejmuje zarówno *damnum emergens*, jak i *lucrum cessans*. Istnienie szkody w chwili orzekania jest przesłanką orzeczenia środka karnego, o którym mowa. Sąd Najwyższy wyroku z 04 lutego 2002 roku (II KKN 385/01) stwierdził, że szkoda, do której naprawienia sąd zobowiązuje sprawcę jest równa wartości rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie jest dopuszczalne uwzględnienie przy

ustalaniu jej wysokości tych składników i elementów szkody, które wynikły z następstw czynu. Opłata wynikająca z obowiązującej taryfy jest opłatą administracyjną i jako taka nie może stanowić podstawy do naliczenia i żądania naprawienia szkody.

Przekładając powyższe stanowisko na realia niniejszej sprawy przy obliczeniu szkody należało uwzględnić wartość pobranej energii elektrycznej i gazu (gdyby była pobierana legalnie), a nie tego, do czego uprawnienie przewiduje prawo energetyczne w przypadku nielegalnego poboru. Odnosząc się do niniejszej sprawy wskazać należy, iż (...) sp. z o.o. wykazała na poniesione straty w wysokości 5152,84 złotych, natomiast (...) sp. z o.o. podała kwotę szkody w wysokości 4030,50 złotych. Podnieść należy, iż obie Spółki obliczeń żądanych kwot dokonały na podstawie obowiązujących taryf zatwierdzonych decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, a nie rzeczywiście poniesionych strat.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz (...) sp. z o. o. w W. kwotę 1.318,27 złotych. Wartość ta stanowiła równowartość rzeczywiście poniesionej przez pokrzywdzonego szkody wynikłej bezpośrednio z popełnienia przestępstwa, zgodnie z opinią biegłego.

Tak samo, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz (...) sp. z o.o. w W. kwotę 3.226,10 złotych obowiązek naprawienia w całości szkody. Sąd w tym wypadku także miał na względzie równowartość rzeczywiście poniesionej szkody przez pokrzywdzonego szkody wynikłej bezpośrednio z popełnienia przestępstwa, wskazaną w opinii biegłego.

Zdaniem Sądu kara wymierzona wobec oskarżonego jest adekwatna do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, spełniać będzie także cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Zdaniem Sądu zasadnym było zwolnienie oskarżonego na podstawie art. 624 § 1 kpk od ponoszenia kosztów sądowych i wydatkami obciążenie Skarbu Państwa, z uwagi na sytuację materialną i rodzinną oskarżonego – oskarżony otrzymuje rentę społeczną, osiągając dochód miesięczny w wysokości 528 złotych, ponadto ma na utrzymaniu syna. W ocenie Sądu, ponoszenie przez oskarżonego kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe dla niego i jego rodziny.